

† A murit I. P. S. Sa Mitropolitul Nectarie al Bucovinei

După eparhia Aradului, moartea fără de milă și-a întins vâl cernit, care aduce jale și durere, asupra Bucovinei. Căci I. P. S. Sa Mitropolitul Dr. Nectarie Catlarcu, după grele suferințe, și a dat sufletul în mâinile atot puternicului Dumnezeu, Joi în 4 Iulie, în al 61-lea an de etate și al 11-lea de arhipăstorire.

Înaltul Prelat, înainte cu câteva luni fuse operat la o clinică din Viena, de unde a venit în dispoziție bună. Făcând însă o călătorie mai lungă cu mașina la sfințirea catedralei din Bălți, I. P. S. Sa s'a simțit suferind și de atunci boala sa a luat proporții grave, cauzându-i moartea.

Mitropolitul Nectarie a fost una dintre figurile marcante ale Bisericii și patriei noastre, distingându-se printr'o temelnică cultură teologică.

Pe tronul Metropoliei din Bucovina s'a urcat în 1924, în urma retragerii octogenarului Mitropolit Dr. V. Repta. Mitropolitul Nectarie păstorise un an și jumătate în calitate de Episcop, eparhia Cetatea-Albă și Ismail din Basarabia. I. P. S. Sa Mitropolitul Nectarie s'a născut în 1875, a studiat liceul la Suceava și universitatea la Cernăuți, unde a luat doctoratul în teologie și filozofie. Apoi și-a complectat studiile la universitățile din Bonn, Viena și Würzburg. În 1915—23 a ocupat catedra de teologie practică la universitatea din Cernăuți. A publicat diferite scrieri din domeniul dreptului bisericesc și a colaborat la

mai multe reviste și a redactat cu multă competență revista bisericească „Candela”.

Înmormântarea regretatului Mitropolit s'a făcut Duminică în 7 Iulie în prezența mai multe mii de credincioși, cari au venit să depună tributul venerațiunii la cosciugul fostului lor părinte sufletesc. Prohodul a fost oficiat în superba sală sinodală dela reședința metropolitană, de I. P. S. Sa Patriarhul Miron, asistat de I. P. S. Mitropolit Gurie, P. P. S. S. Lor Episcopii Cosma dela Galați, Nifon dela Huși Ipolit de Rădăuți, Visarion dela Bălți, arhierul Stan dela Sibiu, și toți consilierii metropolitani din Cernăuți. M. S. Sa Regele a fost reprezentat prin mareșalul Ilasievici, guvernul prin dnii Miniștri Lapedatu și Nistor.

I. P. S. Sa patriarhul Miron a rostit un panegiric de profundă concepție, după care sicriul cu corpul Mitropolitului Nectarie a fost transportat la catedrală, unde în numele guvernului a vorbit — remarcând calitățile defunctului — dl. Ministru Lapedatu. A mai vorbit vice-președintele Senatului d. Hocman. Apoi primarul Marmeliuc, prof. Spănu decanul facultății de teologie, ing. Ionescu și alții.

Apoi într'o impozantă procesiune defunctul Mitropolit a fost transportat în cripta arhierilor Bucovinei, unde s'au rostit mai multe vorbiri, după cari sicriul a fost așezat lângă mitropoliții decedați Silvestru Morariu și Repta. Dumnezeu să-i facă parte de odihnă vecinica.

Congresul „Oastei Domnului” la Sibiu

În ziua întâi și a doua de sf. Rusali din anul curent creștinii din România, înrolați în societatea religioasă „Oastea Domnului” întemeiată și condusă de I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, au ținut congresul la Sibiu, în cadrul unor serbări pline de cucernicie. Adunarea a fost condusă cu mult tact și înțelepciune, de I. P. Sa Mitropolitul Nicolae, asistat de P. S. Sa arhiepiscopul Vasile dela Sibiu și mai mulți preoți, în frunte cu părintele arhimandrit Scriban.

În ziua întâi de Rusali sf. Liturghie a fost slujită în catedrala metropolită de P. S. Sa arhiepiscopul Vasile, asistat de mai mulți protopopi și preoți. La prilejul P. S. Sa a rostit o pătrunzătoare cuvântare despre sărbătoarea sf. Rusali, în legătură cu congresul „Oastei Domnului”.

După serviciul divin asistența a trecut în sala Academiei Teologice, unde au rostit vorbiri pline de statură creștinească protopopul Măgler dela Oradea, Stoica dela Sighișoara rectorul Colan și părintele Secas.

După masă la ora 4, s'a ținut ședință în aceeași sală, unde s'au rostit vorbiri înțelepte și s'au executat cântări religioase.

În ziua a II-a a sf. Rusali a servit sf. Liturghie în catedrală I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, secondat de mai mulți protopopi și preoți. La fine I. P. S. Sa a rostit o înălțătoare cuvântare care a impresionat profund pe cei prezenți. Dela catedrală Ostașii au mers în sala procesiunii la Thalla, unde s'a ținut ședința congresului. Aici I. P. S. Sa Mitropolitul a rostit următoarea cuvântare:

*Prea Cucernici părinți și frați!
Iubiții mei, fiți sufletești!*

Iată-ne întruniți din nou, cu ajutorul Domnului, în marea și frumoasa adunare anuală a „Oștii Domnului”. Este nespuse de mare bucuria mea de a ne vedea iarăși împreună, frați veniți din toate părțile Bisericii și din toate colțurile țării noastre. Dacă în anul trecut am fost împedecat de a lua parte la Congresul Oastei, cu atât mai mult am ținut să fiu de față în anul acesta în mijlocul Vostru. Cu toată părinteasca mea dragoste Vă salut de bun sos și Vă împărtășesc arhierescă binecuvântare.

Iubiții mei, dela întrunirea Oastei din anul trecut doi dintre marii păstori ai sfintei Biserici au fost chemați de Domnul la sine și se cuvine să facem pomenirea lor cu laudă.

Unul a fost I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei, ierarh pila de înțelepciune și care până la adânci bătrânețe a slujit Domnului. Al doilea e P. S.

Sa Episcopul Grigorie al Aradului, păstor în puterea vârstelor, cu neostenită râvnă pentru răspândirea evangheliei și zelos apărător al credinței ortodoxe în luptă cu sectarii, la granița de vest a țării. Ambii au fost sprijinitori ai Oastei Domnului și noi însoțindu-i cu creștinească resemnare pe drumul veșniciei, să zicem: Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii!

Dar căți și din rândurile fraților ostași, chiar de aceea cari vor fi luat parte la adunările noastre din anii trecuți, vor fi plecat din această viață! Să ne rugăm ca milostivul Dumnezeu să le așeze sufletele în corturile dreptilor și cinstind amintirea lor, să păstrăm o clipă de tăcere și de cucernică reculegere.

Iar noi, cărora bunul Părinte cereșc ne-a rânduit încă zile pe acest pământ, să ne tragem seamă cu flata vieții noastre și să pe pătrundem de împlinirea datorințelor noastre creștinești, pentru care să cerem *puterea cea de sus* (Luca 24, 49).

Astăzi e praznicul Rusaliilor, praznicul la care prin fapta minunată a pogorării Duhului Sfânt a fost întemeiată Biserica Domnului. Căci evanghelia Domnului în ziua celor dintâi Rusali s'a înfățișat în lumea ca Biserica Domnului, clădită pe temelii jertfei de pe Golgota și pe biruința învierii cei de-a treia zi; ca Biserica care este însuși trupul cel mistic al Domnului, iar Domnul este capul ei (I Cor. 12, 27; Efes. 1, 22—23; 4 12; Colos 1, 18, 24); ca mireasă a lui Hristos care s'a dat pe sine ca să o sfințească pe ea (Efes 5, 5, 23—27); ca Biserica pe care Domnul o conduce și o însufiește prin Duhul sfânt. Limbile de foc cari s'au coborât peste sfinții apostoli în ziua Cincizecimii au rămas de atunci încoace statornic în Biserica. Apostolii au trecut din această viață, unii mai curând alții mai târziu, unii prin moarte de mucenici, alții de adânci bătrânețe, dar tot alții și alții le-au luat locul și ca urmași ai lor au răspândit cuvântul evangheliei și au dus Biserica Domnului în curgerea vremurilor până la marginile pământului. Biserica de astăzi este întocmai Biserica din cea dintâi Duminică a Rusaliilor, în frunte cu apostolii, dar răspândită dealungul vremii până în zilele noastre, în toată lumea. De aceea Biserica — și numai la singură — are toate mijloacele de mântuire pe cari le-a primit prin sfinții apostoli dela însuși Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Același învățătură de credință pe care a vestit-o Domnul însuși și a predat-o apostolilor Săi, același învățătură din care nici o lotă și nici o cirtă nu se poate pierde și pe care nici inger din cer de ar mai veni nu are dreptul să schimbe, întocmai aceeași învățătură o mărturisește și o propovăduiește sfânta noastră Biserica și astăzi. Cerul și pământul vor trece, dar cuvântul Domnului și învățătura pe care El ni-a lăsat-o prin Biserica Sa, pe care nici porțile iadului nu o pot birui, rămâne în veci. Adevăr rupt din adevărul cei veșnic și din înțelepciunea lui Dum-

nezeu, este ceea ce învață astăzi sfânta noastră Biserică. Prin această învățătură s'a luminat și s'au mântuit părinții și strămoșii noștri.

Aceleași *sfinte taine* pe care Biserica — și nu mai ea singură — le-a primit prin sfinții apostoli dela Domnul însuși, le păstrează Biserica noastră până astăzi și împărtășește prin ele harul cel sfințitor și mântuitor al Domnului. Prin botez primește ea pe creștinii la sânul ei de mamă și-i curățește de păcate; prin sfânta împărtășanie îi împreună cu trupul și cu sângele Domnului; prin taina nunții binecuvintează familia, prin cea a preoției binecuvintează obștia credincioasă și așază în fruntea ei păstorii cei cu dar de sus; iar prin taina sfântului maslu ca un samaritean milostiv se coboară Domnul cu darul său lângă patul de suferință al bolnavilor. Astfel însoțește Biserica pe fiii ei dela leagăn până la mormânt cu lumina și cu mângâierile ei. Prin sfințele taine Domnul însuși e de față în Biserică și printre credincioșii ei. Eu de câte ori văd șavârindu-se ori care din sfințele taine, mă gândesc la cuvântul Domnului: „Iată, eu cu voi sunt, în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Mat 28, 20).

Aceleași *ășezăminte de organizație* a Bisericii și de păstorie a ei prin ierarhia înzestrată cu dar de sus, care i-au fost rânduite de Domnul și de sfinții apostoli la porunca Domnului, stau până astăzi în ființa Bisericii și nu este putere pe lumea aceasta în stare să le știrbească. Se pot schimba multe și se schimbă atâtea lucruri în viața omenească, dar Biserica stă ca o stâncă înfruntând toate valurile, căci ea este „*stâlp și întărire a adevărului*” (I Timot. 3, 15). Și de s'ar clătina pământul sub picioarele noastre, Biserica Domnului rămâne neclintită, căci țaria ei este Domnul însuși, care o conduce și o umple de adevărul și sfințenia Lui.

Biserica nu este deci alcătuire omenească, ci este lucrarea cea sfântă de Dumnezeu așezată spre mântuirea sufletelor noastre. *Nu noi „facem” Biserica, ci Biserica ne naște pe noi.* Ne naște dăhovnicește prin puterea cea de sus la o viață nouă întru Hristos Domnul. De aceea creștinii sunt cu adevărat fiii Bisericii. Ce fericire nespuse de mare este aceasta de a te ști tu, creștine fiu al acestei mame iubitoare care este sfânta noastră Biserică. Din iubirea ei împarte dela Domnul însuși daruri peste daruri, și nu este pe pământ alt așezământ care să împartă atâtea comori pentru sufletele oamenilor, ca Biserica. Prin Biserica noastră s'a mântuit neamul nostru din asupririle și prigoanele prin care a trecut. Altarul ei a rămas neclintit în mijlocul năpăstuirilor, fiindcă voința lui Dumnezeu s'a cuprins în el. Și astăzi Biserica este razimul cel mai puternic al sufletelor noastre.

Iată de ce, dragostea și alipirea noastră și a înțregului nostru popor trebuie să fie pururea vie și neșovăitoare către sfânta noastră Biserică. Vai de acela

care ar putea să se clatine ori să șovăiască în simțimintele sale de credință către această bună și dăhovnicească malcă a noastră! Vai de acela care se lapadă de ea și fuge dela altarul ei!

Neșarmurit de mare este, iubii mei, răspunderea pe care o au toți credincioșii către sfânta noastră Biserică. Este răspunderea pentru sufletul lor și pentru mântuirea acestui suflet. Cu atât mai mare este această răspundere pentru un preot, așezat să poarte grijă de mântuirea sufletelor, despre care va avea să și dea socoteală.

Dar iată că dela adunarea din anul trecut, tocmai acel preot care a avut mai multă încredințare din partea noastră în lucrarea Oastei Domnului prin urmare tocmai acel preot care trebuia să simtă mai multă răspundere și să fie cu mai multă grijă față de sine și față de cei întrași în Oaste, tocmai el a căzut dela Biserică și a apucat pe căl rătăcite.

Este fără îndolală că:

un preot care nici prin darul preoției nu se simte legat de Biserică — *este căzut dela Biserică;*

un preot care își dă demisia din slujba bisericească și declară în scris că n'a primit dela Biserică nici o încredințare în lucrarea de propagandă religioasă — *acel preot prin prin însași această declarație este căzut dela Biserică;*

un preot care spune că nu prin Biserică are legătura lui într'ale preoției cu Mântuitorul, ci ca secretarii crede că are aceasta legătură cu încunșurarea Bisericii — *acel preot este căzut dela Biserică;*

un preot care n'ascultă de ierarhul și de păstorul său, în numele și din încredințarea căruia are să îndeplinească orice lucrare bisericească, ci se răsvrătește împotriva disciplinei și calcă ordinea mai mare a lui — *un astfel de preot este căzut dela Biserică;*

un preot care născoceste că a avut vedenie prin care i s'ar fi arătat Domnul ca să-l întărească pe drumul neascultării de Biserică, deci un preot care hulește pe Domnul făcându-l părtaș neascultării sale de Biserică — *este căzut dela Biserică și este căzut și din Oastea Domnului, fiindcă vrea să înșele după sine prin vedenii buna credință a ostașilor.* Domnul a învrednicit cu vedenii pe apostolii Petru și Pavel și pe alții, dar pentru scopuri de evlavie, nu pentru ca să aproabe luarea pe nedreptul a unei tipografii din banii altora și cu destinația de a fi proprietatea Oastei Domnului. Dacă ar fi avut a vea vedenie în care i s'ar fi arătat Domnul, atunci nu și-ar fi cerut lertare pentru rătăcirea sa, căci cum putea presupune că și Domnul a greșit încurajându-l prin vedenie pe calea rătăcirii și făcându-l părtaș la rătăcirea lui. Iar dacă totuși și-a cerut lertare, aceasta înseamnă că n'a avut vedenie. Din încurcătura aceasta în care s'a aruncat cu născocirea vedeniei, nu poate ieși, ci e prins ca într'o cursă: ori cererea de lertare nu e sinceră, ori vedenia e mincinoasă;

un preot care prin astfel de mijloace încearcă să amăgească după sine pe credincioșii Bisericii, tulburând pacea și liniștea în rândurile lor — este căzut *acela Biserica și din Oastea Domnului.*

În deșert își cere lertare numai cu buzele dar nu din inimă curată ci îngrădită cu toate rezervele ca să rămână cu Oastea Domnului dusă după dânsul. Lertarea presupune căință și ieșirea din greșalele săvârșite, dar acel preot sub lertare nu înțelege pășirea rătăcirii, ci vrea un fel de aprobare din partea Bisericii. Ori, una ca aceasta nu se poate, fiindcă Biserica nu poate aproba rătăcirea și nedreptatea nimănui. Iar dacă declară că nu vrea să se despartă de Biserica, aceasta înseamnă că nu vrea să-și recunoască rătăcirea fiindcă prin toată puterea sa s'a rupt dela Biserica. Sentința ce l-a adus o Biserica până acum, nu înseamnă altceva decât constatarea acestei rupturi și arătarea locului pe care însuși și la ales prin puterea sa adevărată din Biserica. Dar declarația că nu se desparte de Biserica este o batjocură, câtă vreme prin toate faptele sale s'a desfăcut de Biserica. Ori atunci, nu știe ce este Biserica, adevărat n'are învățătura ortodoxă despre Biserica. Eu m'am ocupat o viață întreagă cu această învățătură și în cunoștința ei și în cunoștința purtării acelui preot spun, că el s'a rupt de Biserica.

Biserica trăiește de aproape două mii de ani și îi sunt cunoscute toate fețele ei și cu Biserica nu te poți juca ușuratic vrând să o fasonezi după părerile tale, ci orice credincios și mai ales un preot trebuie să și îndrepte purtarea sa potrivit învățăturilor Bisericii și a celor despre Biserica, care este una și sfântă. Cu toată răbdarea și bunăvoința am arătat acelui preot calea greșită pe care a apucat, dar n'a voit să mă asculte. Sf. Ignatie, purtătorul de Dumnezeu, a zis: „celce face ceva fără fără știrea episcopului său, face slujbă diavolului”. Iar Sf. Ciprian grăiește așa: „trebuie să știi că episcopul este în Biserica și Biserica în episcop și când cineva nu este cu episcopul său acela nu este nici în biserică”. Dar mie mi se pare că în sufletul acelui preot se găseac piederii atât de mari, încât nu-mi vine să cred că ar mai fi în stare să primească atâta har de sus ca să se întoarcă din rătăcire. Domnul dă fiecăruia cât har îi trebuiește pentru mântuire, dar nu fiecare suflet îl primește.

A fi ostaș, dragilor mei, înseamnă a rămâne credincioși până la moarte Bisericii, căci numai așa rămâi în obște creștinilor celor dreptmăritori și mădular în trupul Bisericii.

Cele spuse aici nu le spun cu vrăsmășie, dar m'am simțit dator să fac aceste mărturisiri, pentruca să îce cunoștință despre ele toți fiii cei buni ai Bisericii noastre și să se ferească de rătăcire.

Peste această dureroasă întâmplare noi trecem înainte și ne vedem de lucrul nostru. Venind la această frumoasă adunare a noastră spunea pe drum păr. pro-

topop Moța din Orăștie, că Biserica este un pom atât de mare încât acopere pământul și nu se simte dacă o frunză uscată se desface și cade de pe el.

Pentru orice ostaș adevărat și pentru orice minte creștinească este limpede că scumpa noastră mișcare de trezire religioasă, de t'ăire cu Domnul, are rost numai câtă vreme e în Biserica. Scoasă din legăturile ei firești cu Biserica, ar deveni o sectă primejdioasă pentru mântuirea sufletelor și pentru unitatea în credință a neamului nostru. Dacă fiecare căpitan ar ieși de sub comanda generalului său, atunci ce s'ar alege de oaste? Intocmai așa ori și mai mult în Biserica, unde se tratează de mântuirea sufletelor, nu poate nici un preot să îce drumul în care parte l-ar îndrepta ochii săi, cu cari nu vede bine.

Iubiții ostași din Oastea Domnului nici nu se gândesc măcar să se departe de mama lor care l-a născut duhovnicește, cum se departe frunzele uscate de pe pom, și cu toții vor rămânea strânși în jurul altarelor sfintei noastre Biserici. Oastea Domnului este Oastea Bisericii și prin lucrarea ei vrem să înfăptuim acea renaștere sufletească, acea înolre morală în sânul poporului nostru de care avem cea mai mare nevoie astăzi. Mai mult decât oricând și decât orice ne trebuiește acea naștere de sus, despre care l-a vorbit Mântuitorul în taina unei nopți lui Nicodim (Ioan c. 3). Căci sufletele renăscute prin puterea de prefacere a evanghellei Domnului, sunt purtătoarele luminei și adevărului, ale binelui și virtuții în viața unui popor. Pe ele se sprijinește progresul cel adevărat și siguranța în viitor. Dacă toți fiii țării noastre, dela plugari la meșteșugari, la neguțători, la advocați, doctori, funcționari, profesori învățători, ostași și ofițeri, preoți, învățați și neînvățați, tineri și bătrâni, dacă toți s'ar pătrunde de duhul lui Hristos, dacă ar primi în sufletele lor lumina Lui, și în inimile lor darul cel sfântitor al Lui, și cu el împreună și-ar trăi viața și și-ar împlini datorințele lor, o, atunci s'ar schimba dintr'odată și ar lua altă înfățișare viața din țara noastră. Atunci n'ar fi popor mai fericit ca poporul nostru. Dacă toți ar asculta glasul Bisericii, prin care-i chiamă la mai multă credință, la rugăciune, la iubire și dreptate, atunci s'ar stinge neînțelegerile și vrăjbele, ura și dușmănia care otrăvesc viața din zilele noastre. Atunci păcatele nu s'ar răsfăța fără de roșine, ar amuți sudalmele și ar înceta bețiile și poftetele nesăturate după plăceri și avere.

Această viață creștinească trăită după poveștele Domnului și ale Bisericii Lui, vrea să o spovedească Oastea Domnului. Cu aceste îndemnuri a pornit la drum și, ca o gardă a Bisericii, vrea să aducă suflete cât mai multe făcându-le părtașe ale credinței și darului dumnezeesc. Cu aceste îndemnuri să vă întoarceți, iubiții mei, dela această adunare la casele Voastre și prin satele Voastre să le vestiți cu tot curajul și cu toată însuflețirea. Prin pilda vieții Voastre

să câștigați pe frații Voștri și astfel să sporți rândurile Oastei.

Dar și Oastea trebuie să meargă mai departe întru înfăptuirea programului ei. De aceea, în decursul acestui nou an vom introduce între ostași practica de a se mărturisi și împărtăși de mai multe ori în decursul anului bisericesc, de cum a fost obiceiul până acum. *Cât de înălțătoare și neuitată a fost clipa de ieri și azi, când ostașii, frați veniți din toate unghiurile țării, s'au cuminecat din aceiași potir cu trupul și sângele Domnului, în sfânta noastră Biserică catedrală.* Acest obicei trebuie generalizat în toate adunările mai numeroase ale ostașilor, ținute în diferitele centre ale Oastei. Trebuie așezat sufletul cât mai des sub lumina și sfințirea harului dumnezeesc, căci el îl hrănește și curățește.

Răspândiți cât mai mult gazetele Oastei: *Lumina Satelor și Oastea Domnului*, cari dau cuvântul Domnului și tălmăcirea lui prin familiile creștinilor. Fiecare cetitor nou pe care l-a câștigat un ostaș pentru aceste gazete, înseamnă o nouă biruință a Oastei.

Am tipărit gata tocmai acum, cu prilejul acestei adunări, o minunată Carte de rugăciuni, potrivit pentru toate stările și trebuințele creștinilor, cu cântări bisericesti așezate pe note și împodobită frumos cu chipuri sfinte. Din casa nici unui ostaș și credincios al nostru să nu lipsească această prea frumoasă carte de mângâiere și înălțare a inimii spre Dumnezeu. În scurtă vreme vom da la lumină și alte scrieri ziditoare de suflet pentru Oastea Domnului.

Cu ajutorul Domnului, nădăjduiesc să pot termina încă în acest an sfânta mănăstire brâncovenească de la Sâmbăta de sus și voi face din ea un izvor de daruri duhovnicești, la care să-și adape sufletele însetate după rugăciune ostașii din Oastea Domnului.

Prin aceste și prin alte înfăptuiri de ajutorare a celor lipsiți vom face din Oastea Domnului din ce în ce mai mult o unealtă scumpă în lucrarea Bisericii. Căci, slavă Domnului, ogorul Bisericii, este larg și programul ei este cuprinzător. Atât de cuprinzător cât voia lui Dumnezeu. Acesta este programul sfintei noastre Biserici: să facă pe oameni să voiască și ei, ceea ce vrea Dumnezeu. Auzi iubite creștine: *să vrei și tu ceea ce vrea Dumnezeu*, iată marele program de viață al Bisericii, în care să ne încadrăm cu toții și pentru înfăptuirea căruia e dator să lucreze cu râvnă sfântă și Oastea Domnului.

Apoi înaltul prelat a rostit următoarea rugăciune:

Tată preasfânt, cerește Părinte caută cu milostivire asupra noastră și ne luminează în acest mărit praznic al Cincizecimii; trimite Duhul Tău cel sfânt, care odinioară s'a coborât asupra sfinților apostoli și ne întărește în credință, în nădejde și în dragoste și ne ajută să gândim cu toții una, și una să rămânem în iubirea Fiului Tău. Fă-ne să sporim întru lucrul tău sfințește-ne în Biserica ta, în care rămânând cu cre-

dință, să fim fericiți întru Tine, în viața de acum, dar mai ales în cea viitoare. Părinte sfinte trimite binecuvântarea ta cea cerească asupra noastră și ne mântuiește. Amin.

Au urmat salutarile delegațiilor, după care a luat cuvântul I. P. C. SA arhimandritul Scriban, subliniind importanța întrunirilor de felul acestora care constituie prilej de cunoaștere și înrudire sufletească. Iadeam-nă să ne abținem de la păcate și să milităm în cadrul Oștii Domnului.

Pr. P. Grosu-Chișinău arată că preoții sânt urmașii apostolilor și că ostașii sânt datori să asculte cu supunere de ei. Aduce binecuvântarea Mitropolitului Gurle al Basarabiei și Părintele protopop Mageru delegatul P. Sfințitului Roman, aduce salutul ostașilor din Oradea, Păr. Alexandrescu aduce salutul ostașilor din județul Buzău, Pr. II. V. Felea vorbește ca delegat al Eparhiei Aradului.

Di Dr. Suciu-Sibianu-Brașov, arată motivele pentru care face parte din Oaste.

Prot. I. Moța spune că slujitorii altarului se silesc să fie pe fiil bisericii legați de ea.

Au mai rostit frumoase cuvântări: Pr. M. Șerpoianu din București, V. Șerban din Viștea de Jos, I. Radu din Deva ș. a.

Adunarea a fost încheiată cu cuvântarea Pr. Gh. Secaș.

După aceasta s'a servit ostașilor masa la Academia teologică și congresul s'a încheiat.

Maica Domnului și puterea mediului

Între creștinii și necreștinii ar trebui să fie o mare deosebire ce privește gândurile, sentimentele și voința și totuși în viața de toate zilele nu este așa, pentru că creștinii și creștinele sufăr să-i tiranizeze mediul care-l înconjoară. De câteori creștinii nu vorbesc rău unul de altul, răpindu-și unul altuia numele cel bun. De câteori creștinii nu simțesc unul față de celălalt ură, invidie și alte păcate urâte. Dar de câteori nu se atacă bărbați și femei creștine unul pe alții, cu fapte urâte, din cauza, că se lasă biruiți de îndemnurile necurate ale mediului, în mijlocul căruia trăiesc.

Zadarnic propagă biserica adevărul, că munca neîntreruptă aduce foloasele cele mai mari dacă ascultăm de mediul în care trăim și care spune că cel mai mare bun din lume este lenea.

Biserica ne învață, că vorbele și faptele bune ne dau plăcerea cea mai fericitoare, *liniștea conștiinței*.

Drept, că mediul, în care trăiește omul are o putere foarte mare asupra lui, dar nimeni nu e obligat să primească veninul pe care îl oferă mediul.

Cine ar avea dreptul să ne împingă într'un fluviu adânc și repede curgător în care ne-am găsi moartea? Sau să ne silească să ne urcăm în etajul cel mai de sus al unei case care amenință să cadă? Și mediul tocmai acest lucru îl face, mai de multe ori afirmând că păcatele duc la bine și virtuțile duc la rău.

Mediul poate să spună că este o mare calitate să fi obraznic și să nu-ți roșească fața niciodată, pentru că cei modești și cei cuvințioși sunt dați înapoi, dar obraznicii totdeauna reușesc să se înfigă în rândurile dințaiu. Mediul poate să afirme, cât vrea, că în fața oamenilor trebuie să joci pe cavalerul și omul de treabă, dar în dosul lor să fi fiară sălbatecă, fără nici o considerație, pentru că acesta este mijlocul de a parveni sigur.

Dar, dacă ar fi așa că falsul, minciuna, fățarnicia și răutatea să fie puteri adevărate, atunci diavolul niciodată nu s'ar fi prăvălit în iad, ci ar fi stăpânit lumea și din vorbirea omenească s'ar fi șters pentru totdeauna cuvântul „scârbă”, care nu se mai poate deslipti de fruntea celor ce practică apucăturile diavolești.

Mediul, care înclină mai mult spre rău decât spre bine este primejdios pentru toată lumea, dar neasemănat mai primejdios este pentru tineret și mai ales pentru fetițe, cari de multe ori imită orbis ce văd în jurul lor.

O fetiță, care și-a pierdut nevinovăția și sufletul ei frumos a pierdut tot și pentru totdeauna, de acela trebuie să le înzestrăm din cea mai fragedă tinereță a lor, cu o deosebită putere sufletească, care să biruie dela început orice apucătură rea a mediului în care trăiesc.

Fetițele au marea datorie de a nu permite mediului nu să le nimicească viața, dar nici măcar să le-o cercească niciodată. Dănsese trebuie să aibă o adevărată oroare de orice vorbă ordinară, de orice simțire urâtă și de orice faptă, care ar putea să le păteze sufletul.

Ce splendidă femeie a fost soția lui Pilat din Pont. Dânsa a fost păgână și totuși s'a înfiorat de ura dușmanilor lui Iisus Hristos și l-a făcut pe soțul ei să se spele pe mâini și

să se lapede de crimă. Ce distincție în cugetare și în simțire la aceasta femeie, care a lăsat posterității, și după multe sute de ani, o amintire așa de frumoasă.

Ce nobilă și vrednică de toată admirația lumii a rămas împărăteasa Elena, care a desgroptat crucea lui Iisus Hristos. Dar mama lui Ștefan cel mare și a lui Mihai Viteazul și celelalte femei ilustre din viața neamului nostru, ce exemple neperitoare ne-au dat *de finețe, de bun gust, de jertfă și de purtare aleasă.*

Dar peste toate femeile mari ale lumii se ridică sus de tot ca o stea luminoasă Maica Domnului care ne-a dat pe Mântuitorul lumii. Sf. Evanghelie ne spune, că și pe vremea Maicei Domnului au fost oameni foarte răi, vanitoși și foarte superficiali și porniți spre tot felul de răutăți, dar dânsa până în sfârșit a rămas ca un crin curat și dulce miroșitor, dând lumii mângâiere și ajutor.

Cum ar putea fetițele noastre să fie slabe la suflet și să se inspire în gândirea, simțirea și voința lor din valorile urâte ale vieții cari le încunjoară, când ele au în viață și faptele mărețe ale temeilor ilustre din biserică și din istoria națională un izvor de inspirație așa de înalt, așa de curat și așa de fericitor.

Cum ar putea fetițele noastre să creadă în mediul acela care le făgăduiește pentru puțin timp rangul de „stele de cinematograful”, când biserică și viața națională le cheamă la un rol permanent de stele strălucitoare, prin viața și faptele lor, pline de o aristocratică gândire, simțire și făptuire.

Să nu greșescă și să nu se desiluzioneze fetițele noastre atunci, când cred că în viață pot să facă un salt așa de puternic, încât deodată să ajungă de jos până sus. Nu, ridicarea și biruința își are meșteșugul ei lent și greu.

Aveți fetițe Tronul Născătoarei de Dumnezeu în fiecare biserică ort. creștină.

Azi să mergeți în fața Tronului Născătoarei de Dumnezeu și spuneți: Maica Domnului, azi am avut cugetarea mea așa de senină și curată, ajută-mă tu, să nu cad, ci să fiu tot mai limpede și mai bine văzătoare.

Măine mergeți tot acolo și spuneți: Maica Domnului azi am reușit să fiu foarte nobilă în sentimentele mele, tu nu mă lăsa! să recad în simțiri comune ci ridică-mă tot mai sus.

Polmâne tot la Tronul Maicei Domnului, ingenunchiați și mărturisiiți, că ați făcut o faptă bună și ați simțit o plăcere înaltă, ca

Maica sfântă să vă ajute tot mai mult să gustați din roadele faptelor bune!

Insemnați-vă bine, dragi fetițe, că peste mormintele femeilor cu suflet sec, întunecat și răutăcios s'a rostogolit pământul cu uitare și blăstăm din partea aceloră cari le au cunoscut. Și în schimb viața femeilor cu sufletul frumos și distins nu se stinge niciodată, pentru că ele și-au asigurat pentru totdeauna pomenirea cu laude și mulțumiri.

*Elena Dr. Cioroianu
protopopeasă.*

Românii ortodocși din Banat cer reactivarea Episcopiei din Timișoara.

Să se desființeze episcopia greco-catolică, fără credincioși, din Lugoj.

Pr. Gh. Cotoșman.

Dar, „din cauza împrejurărilor nefavorabile, proiectele bisericii ortodoxe române din Ardeal și Banat nu s'au putut realiza în timpul regimului maghiar. Multele și feluritele piedeci, ce se puneau în calea înființării celor 3 episcopii proiectate, nu au putut fi învinse, mai ales că guvernul maghiar a recunoscut importanța lor covârșitoare ca factori de luptă de apărare pentru conservarea neamului românesc în Ardeal și Banat“.

Declanșarea războiului mondial a sugromat virtualmente legitimele aspirațiuni ale Românilor din Transilvania, — ca apoi ele să izbucnească tumultuos și năvalnic după războiu, în țara visurilor împlinite: România-Mare.

Ravagiile războiului: scăderea nivelului vieții morale, criza financiară și economică, curentele extreme sectaro-bolșevice de minare a temelilor statului câștigat cu atâtea nesfârșite jertfe, streinismul rămas pe vechile poziții și cu privilegiile din trecut — acaparator al tuturor surselor de câștig din această provincie bogată, au fost tot atâtea cauze și motive cari au deschis ochii Românilor bănățeni să vadă primejdia ce-l paște de astădată în țara lor, — dacă nu se iau serioase, radicale și urgente măsuri de îndreptare.

Privirile tuturor se îndreptau spre metropola Banatului, spre Timișoara. De acolo așteptau Românii bănățeni — din județele Timiș și Torontal — radieră lumini și învierea vieții religioase și naționale. Dar, așteptarea le fu zadarnică. Timișoara — la temelile ei românească după 1717 devine germană, iar dela 1867 încoace până la 1918 se maghiarizează complet.

Stăpânirea românească a făcut ce e drept sal-turi însemnate în domeniul urbanistic și cultural prin crearea câtorva instituții culturale și naționale, dar n'a făcut îndeajuns. Și, mai ales, n'a făcut nimic, sau aproape nimic în domeniul economic, comercial și industrial, care a rămas exclusiv în mâinile străinilor cu tendințe centrifugale și revizioniste. Aspectul minoritar evreo-maghiar al Timișorilor prea puțin s'a schimbat. Au trecut 15 ani dela Unirea mult visată, și Timișoara nu și a văzut concretizate și realizate legitimele ei revindicări românești, din partea conducătorilor acestei țări.

Timișoara — orașul occidental și de înaltă civilizație, orașul cel mai frumos, după capitală, din țară, orașul cel mai mare dela granița de apus — a cărei intangibilitate o vor violată revizionistii interni și externi — a României, trebuia să devină, ceea ce a fost în trecutul istoric îndepărtat: fortăreața nebiruită a Românisului și cetatea strălucită a culturii românești.

Intențiunile frumoase n'au lipsit, încercări nobile s'au făcut, străduințe vrednice s'au depus din partea multor fil distinși ai Banatului.

Dar, lipsind un plan de acțiune concentrică, centripetală, în vreme ce demagogia politicianistă a supralicitat și potențat pretențiile nesaturate și poftele nesăbuite ale minoritarilor intruși și cutropitori, cari se pun de-a-curmezșul oride câte-ori este vorba de vreo instituție cu caracter ortodox și național românesc, — truda a rămas zadarnică și forțele risipite cu mărinimie a fost luate de volbura desamăgirii.

Tratamentul vitreg de care s'a bucurat această provincie — ce nu fără dreptate își zice „fruncea“ — din partea guvernanților țării, a umplut de legitima îngrijorare și profundă mâhnire elementul românesc, majoritar și autohton. Cazul episcopiei ortodoxe a cărei reactivare încă întârzie în România visurilor noastre — pune în adevărată lumină mentalitatea, sentimentele, patriotismul și credința celor ce-a: avut în mâinile lor destinele acestei provincii.

Dacă situația aceasta era tolerabilă sub un regim de opresiune și oligarhie streină, — în noua stare de lucruri, când respirăm cu toții dela N-stiru la Tisa aerul libertății naționale — situația creată celor mai buni, celor mai vrednici și celor mai înalțați în cultură și civilizație Români din această țară, devine într'adevăr intolerabilă și insuportabilă.

Că aceste afirmațiuni ilustrează adevărul adevărat și realitatea netăgăduită, sunt elocvente nenumăratele cereri publicate de scriitorii bănățeni prin presa din provincie, — memoriile, cererile și intervențiile Primăriei Municipiului Timișoara, ale Prefecturii județului și ale Corporațiilor parohiale din Timișoara, adresate Preșidenției Consiliului de Miniștri și Ministerului Cultelor în scopul reactivării episcopiei din Timișoara.

Amintim că numai din partea Primăriei Municipiului Timișoara au pornit vreo 5 memorii bine documentate către Ministerul Cultelor, cerându-se grabnica reînființare a episcopiei ortodoxe, care în acest oraș cosmopolit, are menirea sublimă de a da un nou impuls vieții culturale și naționale românești, de a ridica prestigiul Bisericii dominante strămoșești, a coborî un duh nou de viață creștină în diferitele părturi sociale lăsate aici pradă indiferențismului, sectarismului, uneltismului, și comunismului. Înțelegem o mai accentuată operă samaritană de ajutorare a elementului românesc, neajutorat, sărac și năcăjit.

Ca fond ideologic și istoric memoriile din era românească se aseamănă leit cu cele din era maghiară. Același credință, același foc lăuntric, același râvnă, același într-aripare după bunurile vecinice și aceleași griji pentru viitorul națiunii le străbate pe toate. Și totuși, memoriile de după război, îndeosebi memoriile Primăriei municipiului Timișoara aduc ceva nou, prin faptul că angajează direct bugetul municipiului pentru a da un suport material aspirațiilor românești, atacând în plin punctul nevralgic al problemei de care s'a împledecat pauperismul românesc dinainte de 1918, anume problema localului și a subsistenței materiale a episcopiei și a instituțiilor legate de ființa ei.

Volu să scriu câteva pasagi mai însemnate din memoria Nr. 9725/1925 înaintat Ministerului Cultelor de către Primăria municipiului Timișoara, spre a se vedea importanța ce se acordă — din toate punctele de vedere — unei episcopii, precum și nădejdiile ce le leagă Românii Bănățeni de o Episcopie ortodoxă la Timișoara.

Domnule Ministru, Văzând hotărârea recentă a Congresului Național Bisericesc de a menține în ființă Episcopia ortodoxă română a Caransebeșului cu reședința în orașul Caransebeș, pe de altă parte însă neputând renunța la dezideratul de a avea o episcopie a Timișoarei cu reședința în această frumoasă metropolă a Banatului, avem onoarea a reveni asupra nenumăratelor noastre adrese și memorii, înaintate Onor. Minister, Congresului Național Bisericesc, Prea Ven. Consistor Metropolitan, Ministerului de Interne și chiar și Președinției Consiliului de Miniștri.

Dorința orașului nostru de a avea episcopie românească e atât de mare, încât la îndemnurile stăruitoare venite din toate cercurile românești, și mănăși și de convingerea că nimic nu ne lipsește mai mult în acest oraș decât tocmai episcopie, am luat în bugetul orașului câte 300.000 lei anual în anii trecuți, iar în bugetul anului 1925 am înscris suma de 500.000 lei, astfel că dispunem acum de un fond de 2.000.000 lei plus dobânzile în sumă de circa 250.000 lei.

Astăzi, după ce orașul nostru a ajuns la deplină libertate, se impune în mod imperios obligaținea

Statului și a comunei de a face dreptate elementului românesc, atât de oropsit în trecut. Opera de dreptate nu se va putea duce însă la bun sfârșit decât prin crearea unui cât mai mare număr de instituții naționale de toate categoriile, cari toate să aibă ca scop suprem înălțarea elementului românesc, într-o regiune foarte expusă influențelor străine. Dat fiind că orașele mari sunt factorii cei mai de seamă ai vieții naționale și ai activității naționale și ai activității culturale, sociale și economice, factorii ce și exercită ză cu putere influența asupra provinciei, caracterul național al statului Român numai atunci va putea fi asigurat, dacă acest caracter îl vor avea mai întâi centrele mai orașenești. Or, tocmai în orașele mari dela frontiera apuseană a țării, ca Timișoara, Arad, Oradea-Mare și Satu-Mare, nu vedem asigurat acest caracter național.

Avem însă convingerea fermă că în acțiunea de romanizare ne lipsește un factor de mare valoare, care ar fi chemat a exercita un rol conducător pe teren cultural, social, și moral, și a contribui cu forță și autoritate mare la fixarea directivelor naționale în viitor.

Acest factor este episcopia cu instituțiile ei anexe. Fără colaborarea Bisericii nu se poate concepe o operă culturală complexă, iar în Timișoara ne lipsește un cap bisericesc, care în Ardeal și Banat, precum știm din experiența trecutului, reprezintă cea mai mare autoritate morală în viața publică. Aceasta, pusă în serviciul inițiativelor de interes obșteșc, garantează mai mult ca orice factor, ducerea lor la bun sfârșit."

(Urmează)

Parastas pentru fostul Episcop Grigorie.

Împlinindu-se șase săptămâni dela moartea fericitului Episcop Grigorie, Sâmbătă în 6 Iulie s'a oficiat parastasul cuvenit la mormântul răposatului dela sf. Mănăstire Bodrog.

Parastasul a fost slujit de părintele Consilier M. Păcățianu asistat de preotul Ștefea, diaconul Dărău și 4 călugări.

La parastas au asistat din Arad părinții:

1. P. C. Sa Părintele Dimitrie Muscan, consilier eparhial,
2. P. C. Sa Părintele Dr. Nicolae Popovici, prof. la Academia teologică,
3. P. C. Sa Părintele Sava Traian Seculin, protopop în Vinga,
4. P. C. Sa Părintele Sablin Ștefan, prof. de religie,
5. Dl. Colonel Constantinescu,
6. Dl. Prof. Vintilă Popescu dela Academia teo-

logică ort. rom. Arad,

7. Dl. Dr. Ioan A Drincu, avocat,

8. Dl. Dr. Aron Petruțiu, avocat,

9. Dl. Dr. Gheorghe Sârbu, avocat,

10. Dl. Dr. Al. Sporea, avocat,

11. Dl. Ascaniu Crișan, directorul liceului „M. Nicoară”,

12. Dl. Dr. Rălcu, avocat,

13. Dl. Dr. Emil Veliclu, avocat,

14. Dl. Dr. Cornel Radu, avocat,

15. Dl. Dr. Pavel Șhartău, medic,

16. Dl. I. Târziu, subrevizor școlar,

17. Dl. C. Popa, funcționar al municipiului Arad.

18. Dl. Garolu, administratorul Bibliotecii diecezane.

Duminecă în 7 iulie s'a oficiat parastas: în catedrală de către I. P. C. Sa Arhimandritul Suciu asistat de un sobor de preoți, tot așa s'au oficiat parastase pentru odihna fostului nostru Episcop Grigorie, în toate bisericile din eparhia Aradului.

Ședința a III-a

ținută la 10 iunie 1935 începând la orele
16 din zi.

(Urmare)

71. Referitor la punctul 8 din același raport al Consiliului eparhial secția economică Nr. 3582/1935 privind fondurile de bucate ale parohiilor din eparhie, același raportor propune în numele comisiei economice, iar Adunarea eparhială hotărăște:

se iau la cunoștință datele despre fondurile de bucate ale parohiilor din eparhie.

72. Comisiunea economică constată, că socoțile sf. Mănăstiri H. Bodrog n'au fost predate spre cenzurare comisiei exmise din partea Adunării eparhiale din 1934 și astfel hotărârile Adunării eparhiale aduse sub Nr. 131/1932 și 44/1934 au rămas neexecutate. Tot astfel nici averile mobile și imobile ale sf. Mănăstiri Bodrog nu sunt introduse în tabloul cu datele statistice despre averile bisericicești ale eparhiei.

La cererea expresă a Prea Sf. Sale Părintelui Episcop Policarp Morușca fostul igumen al sf. Mănăstiri, în urma denunțului făcut de monahul Emilian Istrate, Prea Sf. Sa Episcopul Grigorie cu adresa sa Nr. ad. 3296/1935 a delegat pe P. C. Sa Părintele protopop Sava Tr. Seculin și p. dl. Dr. Pompiliu Cioban ca deputat sinodal pentru a lua în

primire dela fostul igumen averea mobilă și imobilă a sf. Mănăstiri și a constata, dacă acuzele ridicate de sus numitul monah sunt sau nu, reale. Delegații au prezentat Prea Sf. Sale raportul anexat sub %. Comisia economică propune, iar Adunarea eparhială admite, suspendându-se publicitatea ședinței ca acest raport să fie citit în ședința Adunării eparhiale.

După citirea acestui raport comisia economică prin același raportor propune:

a) Să se susțină în vigoare hotărârile Adunării eparhiale aduse sub Nr. 53 și 131/1932 și 44/1934 și se autorizează delegația exmisa pentru cenzurarea și verificarea socoților și stabilirea inventarului sf. Mănăstiri H. Bodrog ca până la 1 Septembrie 1935 acest mandat să se execute și să raporteze Consiliului eparhial.

b) Raportul delegației Pr. Sf. Sale decedatului Episcop al Aradului, numită cu adresa ad. Nr. 3296/1935 să se ia la cunoștință și să se ordone ca conducerea sf. Mănăstiri să-și întocmească cu concursul acestei delegații bugetul pe 1935, care apoi va fi aprobat de viitorul episcop în baza Art. 93 din Legea de organizarea Bisericii ort. române și să se întocmească un inventar despre toată averea sf. Mănăstiri, care să fie completat anual conform dispoziției cuprinsă în punct c, Art. 93 al amintitei Legi.

c) Să se angajeze de urgență un econom pentru administrarea averii mișcătoare și nemiscătoare a sf. Mănăstiri.

d) Delegația numită de decedatul Episcop Grigorie cu adresa Nr. ad. 3296/1935 va examina și controla gestiunea economică și financiară a sf. Mănăstiri Bodrog până la noile dispoziții, care vor fi luate după îndeplinirea scaunului episcopesc.

Adunarea eparhială aprobă aceste propunerii cu amendamentul făcut de Dl. Dr. Iustin Marșieu de a se institui de urgență un econom și la Episcopie.

73. Același raportor referă asupra raportului special Nr. 3581/1935 a Consiliului eparhial secția economică privitor la starea fondurilor și fundațiilor administrate de Consiliul eparhial și propune în numele comisiei, după ce iau cuvântul la acest pct. d-nii Dr. Iustin Marșieu, Mihai Păcățian, Dr. Gheorghe Ciuhandu, iar Adunarea eparhială hotărăște:

ia la cunoștință aprobătoare raportul, luându-se notă de schimbarea obvenită în starea fondurilor și fundațiilor prin faptul că valoarea acestora în restimp s'a devalvat complet, sau parțial. Raportul se va tipări cu (Anexa G)

Consiliul eparhial este invitat a studia și a raporta specificat la proxima sesiune ordinară a Adunării eparhiale propunerile P. C. Sale Dr. Gheorghe Ciuhandu, referitor la fondul instruct și capela din Arad-Gai și anume: cu privire la

I. fondul instruct :

a) să se studieze originea fondului instruct, care derivă din lăsamântul episcopului arădan Pavel Avacumovici (mort în 1815) și că în ce măsură s'a sporit din lăsamântul altor episcopi decedați la Arad, cu intenția ca din lăsamântul fiecărui episcop arădan decedat aici să se fortifice fondul instruct, de care eparhia poate avea mare necesitate după vremuri;

b) în socotelle fondului respective în rapoartele către Adunarea eparhială să se facă specificarea: cât fac realitățile imobiliare și cât capitalul fondului.

II. Cu privire la capela din Arad-Gai: având să încetaze în curând destinația liturgică a capelei episcopesci din Arad-Gai, care este împreună arhitectonic cu fosta reședință episcopescă de acolo, zidită de episcopul Sinesie Jivanovici (mort 1768) ei însuși astrucat acolo ca ctitor, împreună cu alți urmași ai săi în scaun și deoarece resursele actuale de capital 497 Lei, ale capelei din chestiune sunt absolut insuficiente pentru conservarea acelei capele și a reședinței :

a) să se lele demersuri pentru recunoașterea capelei „necropole eparhiale” ca monument istoric cultural încadrat între monumentele similare ale Statului român;

b) și până atunci eparhia să examineze situația argajamentului moral al eparhiei Aradului față de episcopul ctitor și pentru conservarea capelei în mod potrivit și ca și masivei reședință eparhială stătătoare din mai multe camere și să i-se deie o mențiune potrivită;

c) să se apeleze la viitorul și viitorii episcop, al Aradului ca din beneficiul domeniului episcopesc dela Gai, pe al cărui teritor se găsește paraclisul împreună cu rămășițele pământești ale ctitorului, care el însuși a exoperat obținerea aceluia domeniului, să contribuie, împreună cu eparhia la menținerea acelei biserici-paraclis în ordine bună și dacă n'ar putea fi trecuta între momentele istorice și ca, dacă nu permanent, măcar la intervale să se slujească în acel paraclis, ca să nu se impuțineze altarele episcopesci în eparhie.

74. Cu privire la raportul special Nr. 894 | 1935 al Consiliului eparhial, secția economică, în chestia vânzării casei fundației Dr. Iuliu Mera din Șiria, comisiunea economică prin același raportor propune, iar Adunarea eparhială hotărăște :

în situația aceasta devalvată a proprietăților urbane nu se admite vinderea casei.

75. Referitor la raportul special Nr. 4120, 1935 al Consiliului eparhial, secția economică, în chestia construirii unui Mausoleu la sf. Mănăstire Bodrog pentru decedații episcopi: Grigorie, Iosif Goldiș, cei inhumați în gropnița dela biserica Arad-Gai, precum și foștii egumeni ai sf. Mănăstiri Bodrog, comisia econo-

mică prin raportul său propune, iar Adunarea eparhială

încuviințează construirea aceluia Mausoleu, acoperindu-se spesele obveniente cu construirea din fondurile decedaților episcopi și de către sf. Mănăstire în proporție de 50—50%

76. Raportul special Nr. 3534 | 1935 al Consiliului eparhial, secția economică privitor la vinderea pământului din hotarul comunei Cermei în estenziune de 3 jugh. 502 st. p. cu suma de 52.200 Lei la propunerea comisiunii economice, Adunarea eparhială

și la la cunoștință aprobatorie.

77. Același raportor referă asupra raportului special Nr. 1594 | 1935 al Consiliului eparhial, secția economică privitor la starea fondurilor și fundațiilor administrate de Consiliul eparhial, stare provenită în urma aplicării Legii conversiunii și propune în numele comisiunii economice, iar Adunarea eparhială hotărăște :

să se ia la cunoștință.

78. Același raportor prezintă bugetul Consiliului eparhial și Academiei teologice din Arad, cu propunere de aprobare, iar Adunarea eparhială

și primește și aprobă cu necesitățile bugetare ce se vor mai aduce ulterior.

Salariile vor fi achitate salariaților eparhiali în sumele pe cari le primesc de o parte dela Stat și de alta parte dela Consiliul eparhial.

Biblioteca seminarială va fi augmentată pe lângă suma de 5000 Lei luată în buget cu suma de 40.000 Lei din fondul seminarial.

Consiliul eparhial este invitat să studieze propunerea Părintelui rector Dr. Teodor Botiș în ce privește sistemizarea postului de spiritual la Academia teologică, precum și majorarea sumelor de burse ce se vor acorda tinerilor cari vor să se înscrie la Academia teologică și să vină cu propunere concretă la proxima ședință a Adunării eparhiale.

79. Comisia petiționară prin raportorul său, Dr. Petru Sârbu cu privire la cererea părintelui protopop Gherasim Andru din Sarcia (Jugoslavla) pentru a i-se acorda același onorar-ajutor din fondurile eparhiale de care benefi-

clază și ceilalți protopopi, propune, iar Adunarea eparhială hotărăște:

în principiu se aprobă cererea și Consiliul eparhial se invită a afla resursele necesare pentru lichidarea ajutorului — în mod proporțional.

80. Dl. Dr. Petru Sârbu în calitate de raportor al comisiei petiționare prezintă cererea funcționarilor consistoriali:

a) Dimitrie Dărău, Viorel Giurgiu și Gheorghe Șulea referitor la majorarea salariului lor la suma de 4000 Lei lunar și

b) Andrei Cuznețov pentru majorarea salariului său la 4500 Lei lunar.

După ce iau cuvântul Dr. A. Cioban, Dr. I. Marșieu, Dr. I. Ursu, Dr. B. Ungureanu și Dr. Gh. Ciuhandu, propune în numele comisiei petiționare, iar Adunarea eparhială hotărăște:

cererea numiților se aprobă; în principiu Cons. Eparhial este autorizat, ca în cadrul sumelor, care vor deveni libere, în bugetul votat, să rezolve favorabil cererile de îmbunătățiri pentru toți funcționarii inferiori.

81. Referitor la cererea fostului șofeur Dimitrie Milon, comisia petiționară prin acelaș raportor propune, iar Adunarea eparhială hotărăște:

cererea se transpune Venerabilului Consiliu eparhial unde a fost soluționată și rezultatul comunicat petentului sub Nr. 4083/1935.

82. Cu privire la cererea preoților Alexandru Gligor din Hălmăgel, Avram Giurgiu Rădești și Nicolae Toma din Cil, referitor la încasarea birului și stolelor, comisia petiționară propune, iar Adunarea eparhială hotărăște:

se menține hotărârea Adunării eparhiale de sub Nr. 94/1934 și se invită Consiliul eparhial pentru executarea acestuia.

83. Cererea dlui Cornel Omescu farmacist în Arad referitor la soluționarea definitivă a chestiunii chiriei ce o plătește pentru localul ce-l ocupă în casa consistorială din str. V. Alexandri Nr. 1., la propunerea comisiei petiționare, Adunarea eparhială

o transpune Venerabilului Consiliu Eparhial spre competență rezolvire.

84. P. C. Sa Părintele Dimitrie Muscan în calitate de raportor al comisiei bugetare propune, iar Adunarea eparhială

votează pentru sesiunea actuală membrilor Adunării eparhiale diurne à 200 Lei pe zi plus speșele de călătorie.

85. Pentru verificarea proceselor verbale din ședința a II-a și a III-a Adunarea eparhială delegă o comisie compusă din birou și deputații sinodali domiciliati în Arad. Comisiunea se va întruni la data, care i-se va comunica ulterior.

86. Lucrările Adunării eparhiale fiind terminate, P. C. Sa Părintele Mihai Păcățian președintele Adunării eparhiale încheind ședința, mulțumește d-ilor deputați pentru dragostea, munca și colaborarea în duh creștinesc și frățesc, de care au fost conduși în desbaterea multiplelor probleme, pe care le-au rezolvit cu cu atâtă succes.

Din partea d-ilor deputați răspunde dl. Dr. Adam Iancu, aducând elogii părintelui Mihai Păcățian pentru ținuta și tactica impecabilă, cu care a știut să conducă ședințele acestei sesiuni.

Președinte:	Secretar:
ss. <i>Mihai Păcățian</i>	ss. <i>Sava Tr. Seculin</i>
cons. refer. eparh	

Acest proces verbal s'a citit și verificat în ședința Comisiunii de verificare a Adunării eparhiale ținută la 20 Iunie 1935.

ss. <i>Mihai Păcățian</i>	ss. <i>Dr. Gh. Ciuhandu</i>
ss. <i>Dr. Teodor Botiș</i>	ss. <i>Sava Tr. Seculin</i>
ss. <i>Traian Vățian</i>	ss. <i>Dr. Nic. Popovici</i>
ss. <i>Dimitrie Muscan</i>	ss. <i>Ioan Georgea</i>
ss. <i>Dr. Iustin Marșieu</i>	ss. <i>Dr. Ioan Ursu</i>
ss. <i>Dr. Emil Veliciu</i>	ss. <i>Dr. Ioan A. Drincu.</i>

Declarațiile dlui ministru Alexandru Lapedatu

O delegație de preoți din Iași a fost primită în 18 l. c. din partea dlui ministru al cultelor, Al. Lapedatu, care în legătură cu problema salarizării clerului a declarat următoarele:

Bugetul bisericii ortodoxe pe anul în curs va fi rectificat în sensul că salariul tuturor membrilor clerului va fi readus la nivelul salariului din anul trecut.

Chiar gradațiile din anul acesta vor fi plătite, în cazul că se va suspenda decizia generală prin care se oprește plata gradațiilor noi.

În ce privește viitoarea salarizare, dl. ministru a declarat, că atât guvernul cât și dsa, ținând seamă de revendicările clerului au decis următoarele :

Să aducă la toamnă o lege de armonizarea salariilor funcționarilor publici. Înăuntrul acelei legi, se vor stabili și salariile clerului — pe următoarele principii :

1. Preoții vor primi dela stat un salariu echivalent cu acela al corpului didactic, și anume : cel dela țară un salariu de învățător, iar cel dela oraș un salariu de profesor.

2. Bisericile cu averi proprii vor contribui la salariile clerului cu cât vor putea : adică, dacă veniturile acestea vor permite, cu salariul întreg.

Acolo unde aceste venituri nu sunt îndestulătoare, cu o sumă corespunzătoare, statul adăogând restul până la completarea salariului legal.

3. În nici un caz, veniturile serviciilor religioase nu vor fi socotite ca avere proprie a parohiei și nici la salarizarea personalului bisericesc.

4. O parte din pământurile, azi în folosința personalului parohiilor, va fi lăsată mai departe cu această destinație, fără să fie socotită la salariu, iar restul venitului din pământ case etc., se va socoti la venitul parohiei.

5. În ce privește cumulul, el se va aplica clerului în conformitate cu dispozițiile legii generale a cumulului, iar cântăreții cari vor avea și altă funcție, nu vor fi considerați cumularzi, dacă suma ambelor salarii nu va atinge un nivel anumit, care se va determina prin lege.

Vor beneficia de dreptul la jumătate din salariu al doilea și preoții cari mai ocupă o a doua funcție în afară de biserică, ca profesori primari și secundari de orice specialitate.

F. O. R.-ul protopopiatului Balinț la lucru.

În ziua de 21 Maiu a. c. F. O. R.-ul apărținătoare prot. Balinț, a ținut ședința sa cu participarea

tuturor membrilor, în frunte cu Dl. preș. Dr. Mircu, Vice. Dr. Tiberiu Sevlciu, secr. Tulea, casier I. Popescu — Prea cucernicia sa Părintele protopop I. Trifu, inv. Dulcă, și toți reprezentanții comitetelor comunale.

La ora 10 toți Domnii, participă la sf. Liturghie, după care se face chemarea Duhului sf. Trec cu toții în localul școlii, unde Corul elevilor cântă „Hristos a înviat“.

Președintele Dl. Dr. Mircu deschide ședința, mulțumind celor prezenți, pentru participarea în așa număr mare. Arată scopul și însemnătatea F. O. R.-ului, demonstrând cu documente pericolul ce amenință bis. ort. română, deci și poporul românesc, la care F. O. R.-ul pe lângă trezirea la realitate, își propune și tactica luptei spirituale, spre a preîntâmpina unele acțiuni subversive de subminare a bis. dominante. Citează cazul congresului gr. cat. din 7 Oct. 1934, când episcopii unguri, împreună cu cei uniți, au cerut ca Tedeumul la sărbătorile naționale să se facă în bisericile lor.

Explică, noțiunea „Statusului catolic“ pretențiunile și drepturile pe cari și le arogă ungarul și rom. cat. Documentează foarte bine cum gr. cat. luptă contra statului prin susținerea idelilor episcopilor rom. cat. Că nu numai a rom. cat. este dreptul la Fundația în chestiune, reese clar din cuvintele unui fost ministru maghiar, care spune că „și celelalte confesiuni se bucură de aceleași drepturi ca și rom. cat. El bine, dacă un ministru a respins pretențiile preoților rom. cat., atunci ne mai miră faptul, că gr. cat. susțin ceva contrar statului. Amintește despre raportul cu Vaticanul din 1926 referitor la Statusul rom. cat., care încă nu e ratificat, și prin care statul român ar recunoaște ca proprietar pe rom. cat. F. O. R.-ul a dat alarma pericolului, „Statusului“ și tot F. O. R.-ul va trebui să dea lupta gata, când cineva ar îndrăzni să ratifice acel acord.

Vorbește P. C. Sa P. protopop I. Trifu, arătând în mod plastic, necesitatea, și tendința „omului“ după Hristos. Văzând realitatea, o negațiune a sufletului nostru cu toată plenitudinea forțelor lui, ar fi o aberație dela legea naturală și deci o absurditate. Aduce un exemplu frumos referitor la căutarea Mântuitorului. „Indianul, care stăpânit de credința fermă în Iisus, după ce aleargă prin toate părțile să-l găsească pe Iisus, întâlnește pe un slăbănog pe care l-a vindecat Iisus, care-l spune minunea. În timpul convorbirii, se iscă o fortună, și o figlă de pe o casă îl lovește pe indian în cap. El cade dându-și sfârșitul în acelaș timp cu Iisus Hristos pe Golgota.

Deci preșverență în credință, căci ea e factorul mântuirii.

Vorbește apoi D-l Dr. Sevlci, pe un ton foarte popular, coborându-se astfel la mentalitatea țaranului, arătând realitatea ca o consecință a actualității. Re-

Iele obiceiuri ale creștinilor de a-și pierde timpul stând pe drumuri, crășme, în loc să meargă la sf. Biserică. Unde sunt obiceiurile străvechi? V-ați lăpădat de ele? De ce? Pentru că sunteți liberi azi, și aveți căminele voastre? Arată realizările F. O. R.-ului în jud. Severin și Lugoj, unde datorită muncii depusă de Dl. Dr. Mircu, o seamă de intelectuali au fost treziți la realitate, începând să cerceteze sf. Biserică. Acești intelectuali în frunte cu Dl. Prefect V. Curușiu și o parte din autorități s'au împărțășit la s. Paști. Laudă și cinste lor.

Arată în mod simplu dar convingător, că cele 6 zile de lucru, nu-i pretext de a nu merge la biserică. Bunul simț al fiecăruia trebuie să-i spună asta.

F. O. R. își propune să readucă pe toți filii Bisericii la sânul ei, sprijinind misiunea sfântă a preoților, pentru combaterea falselor idei sectare, ce au început să se înrădăcineze dela război încoace.

Inchee cu speranța, că în urma acțiunii simțite a F. O. R.-ului bisericii iarăși vor fi ticălite de credincioși. Credeți deci în sfânta noastră mlaclă — Biserica ort. rom. Din nou vorbește Dl. Președinte, arătând calea mântuirii prin credință.

Corul elevilor execută mai multe cântece conduse de D-l inv. dir. I. Duică și D-na Șaboniu.

Gh. Lăchici
candidat de preot

Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor române ne adresează următorul apel:

Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor române a împlinit în acest an un sfert de veac, întrebuințat pentru multiple activități religioase și românești, prin care a vrut să întărească conștiința ortodoxă și națională a poporului nostru.

Unul din mijloacele principale, prin care a activat, a fost crearea de școli: grădini de copii, primare, liceale, iar de un an și a unul cămin de studenți. A urmărit prin aceasta creșterea fiicelor neamului nostru într'un spirit ortodox și național, pe care nu-l puteau primi în școlile străine ale ordinilor religioase de alte confesiuni.

Luptând cu greutate materiale, ce trebuiau învinse, școlile societății noastre și-au dovedit valoarea lor și au ajuns să albească acum posibilitatea să primească cât mai multe fiice de preoți, în condițiuni speciale.

Pe lângă formarea lor intelectuală ca și în școlile statului, pot primi o deosebită educație religioasă și morală; iar pentru ca preoții să poată suporta cheltuielile, am creat aceste condițiuni speciale pentru fiicele de preoți, cu toate că am micșorat taxele și pentru toate celelalte eleve.

Vă rugăm, deci, să încredințați școlii noastre pe fiicele Sf. Voastre, pentru cursul primar și liceal, iar studentele în căminul care a fost deschis în anul 1934.

Pentru ca să dăm o mai mare dezvoltare acestor școli, puse, în deosebi, în serviciul Bisericii ortodoxe, vă rugăm să publicați acest apel în „Biserica și Școala”, recomandând această școală familiilor creștine.

Am doi să avem cât mai multe interne. Primim însă și eleve semi-interne, cât și externe.

Pentru toate informațiunile necesare vă rugăm cereți prospecte, ce vi se vor trimite imediat. București, Principatele Unite 63.

Inscrierile încep la 15 August, iar pentru clasa I examenul de admitere va fi la 1 Septembrie.

Meditare

*De ce, vine luna atât grațioasă
Să ne lumineze noaptea 'ntunecoasă
Noaptea de groază și de grea furtună
De ce sunt urmate de o mândră lună? !
Dacă de dincolo, mai în sus de stele
Nu ar fi o lume mai mândră ca ele,
O lume senină în a sa mărire
Care ne promite veac de fericire? !*

II

*De ce, sunt atâtea corpuri mari cerești,
Ce luminează plaiuri pământestii,
Luceferi, planete de mărgăritar
Prin vast universul fără de hotar...
Mil și mil steluțe toate 'n armonie
Ce 'n liniștea nopții lucesc pe tărle,
Ghirlande de aur, vil constelațiuni,
Ce vor să 'nsemneze atâtea minuni?... !*

III

*De ce plere noaptea ori cât e de mare,
Când al zilet astru pe senin resare,
Și din naltu-l templu, din jocaru-l sfânt
Vietatea toată prinde nou avânt? !
Pentru că, al nostru slăvit Dumnezeu
Dominează 'n slavă Universul Său ! !
Și prin legi de taină, sub astre cerești
Guvernd viața lumii pământestii !*

IV

*De ce, anotimpuri cu dulci primăveri
Ne vin cu belșuguri din Ostul din ceru? !
Iar la suflul dulce, cald de primăvară
Iarna se topește, pierde din hotară...
Pentru că, în ceruri e deplinul Dar,
Divina Treime ! ! sistemul solar !
Iar legi naturale, legi de vecinicie,
Cerul cu pământul 'n in armonie ! .*

Petru Irhașiu

INFORMAȚIUNI

† Gheorghe Magheriu, fost preot în Ohabaforgaci, a încetat de viață, după lungi și grele suferințe în 26 Aprilie a. c.

Părintele Magheriu, era suferind de mai mulți ani, fapt ce a cauzat familiei multă durere. A trecut la cele eterne în etate de 60 ani.

† Valeriu Magdu, fost preot în Ecica, Iugoslavia, a încetat din viață în 23 Mai a. c. în etate de 70 de ani. Părintele Magdu a fost un preot vrednic și înzestrat cu calități apreciate.

În tinerețe a funcționat ca profesor și prefect de studii la Institutul teologic din Arad.

Pentru vrednicile prestare pe terenul pastoral, a fost disdins cu brâu roșu.

† Aurel Cărăbaș, fost preot în Virișmort, a încetat din viață în 28 Iunie a. c. în etate de 66 ani. A preoțit 43 ani.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să așeze sufletele acestor frați preoți în locuri de lumină și odihnă, unde petrec sufletele cele bune.

Notăm, că aparținătorii acestor preoți decedați, au ridicat dela casieria Ven. Consiliu eparhial, conform statutelor „Fondului de ajutorare preoțesc” cvotele convenite ca ajutor de înmormântare.

† Văduva preoteasă Maria Bălan. Vineri în 28 Iunie, și-a dat nobilul suflet în mâinile creatorului, vād. preoteasă Maria Bălan, mama I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae. Venerabila matroană a fost înmormântată în 30 Iunie, în comuna Blăjeni petrecută fiind la cimitir de o mulțime de creștini și fruntași ai vieții noastre publice din valea Bistriței. Prohodul l-a săvârșit părintele Consilier dela Metropola din Sibiu, Traian Scorobeș, asistat de o mulțime de preoți.

La sfârșitul sf. slujbe I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, a rostit lângă sicriul mamei sale o rugăciune duloasă, anume alcătuită, plină de grațitudine și recunoștință fiască. Publicul a fost viu impresionat, când fiul defunctei mulțimea lui Dumnezeu pentru toate darurile ce le-a primit dela mama Sa. Și ruga pe Părintele ceresc să-l primească sufletul în lăcașurile cerului.

Panegiricul l'a rostit părintele Scorobeș scoțind în relief calitățile cu cari a fost împodobită defuncta.

La mormânt a vorbit în numele familiilor preoțești, adm. protopopesc Victor Mureșan.

† Preoteasa Emilia Codrean. Joi în 11 Iulie l. c. nemiloasa moarte a răpit din viață pe tinera preoteasă Emilia Codreanu născută Ciobota din Semlac Răposata, trece la viața eternă în etate foarte tinără, abia 22 ani și al 4-lea al fericitei căsătorii și lasă în

mare durere pe soțul său părintele Codrean și pe unica lor fetiță Voichța abia de 3 ani, apoi pe nemângâiați părinți, frate și soră. A fost înmormântată Vineri în 13 Iulie la ora 10 în Micălaca, între regretele unanime ale familiei și celor ce au cunoscut-o. Dumnezeu să-i facă parte de odihnă ușoară.

Preotul Iosif Trifa, caterisit. Consistorul spiritual dela arhiepiscopia din Sibiu, a caterisit pe preotul Iosif Trifa, fost redactor la „Lumina Satelor”, din Sibiu, pentru dellete disciplinare,

Se știa, că în urma ruperii preotului Trifa de Biserică, se va ajunge la acest rezultat.

Nr. 4766/1935.

Comunicat.

Tuturor oficiilor parohiale și protopești.

În urma legii pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane parohiile noastre au fost silit să accepte ofertele băncilor, în urma cărora depunerile parohiilor noastre au scăzut și cu toate acestea, în socoțile celor mai multe parohii depunerile sunt înduse cu sumele de naintea aplicării legii mai sus menționate și nu cu sumele, pe cari parohiile au să le primească faptice.

Deoarece socoțile astfel prezentate arată stări fictive, prin aceasta se dispune rectificarea tuturor evidențelor; procedura de rectificare va fi următoarea:

În protocolul de evidență (evidența G.) în rubricile 4 cu inscripția „capital” și 8 cu inscripția „de tot” din coloana cu inscripția „Pretenziunea” se vor induce sumele dela dd. de 31. Decembrie 1934. (aceasta de sine înțeles numai în parohiile, unde descrierile legale nu s-au făcut în anul 1934).

Coloana cu inscripția „în urma lichidațiunii s-au constatat de neîncasabile și se șterg” se va pune în evidență în locul coloanei cu inscripția „Restanță” (aceasta, coloană cu inscripția „restanță” va fi astfel ultima coloană).

În rubricile cu inscripția „în capital” și „de tot” din coloana cu inscripția „în urma lichidațiunii s-au constatat de neîncasabile și se șterg” se vor induce sumele pierdute din depunerii, iar în rubricile „în capital” și „de tot” din coloana cu inscripția „Restanță” se vor induce sumele rămase, după detragerea pierderilor suferite de parohii.

Pentru o înțelegere mai ușoară a acestei operații de contabilizare, lăsăm să urmeze l. ex.:

Parohia x. a avut la banca Victoria o depunere 1000 lei. Banca Victoria achită depunerile în proporția de 30%, prin ce se perd 70%. Contabilizarea se va face astfel:

Prelenziunea:			Solviri	In urma lichidării s-au constat de neincasabile și se șterg în			Restanță: în			Observații
capital	interese	de tot		capital	interese	de tot	capital	interese	de tot	
1000		1000		700		700	300		300	Aceste descrieri s-au făcut conform ord. cons. nr. 4766 / 1935.

Locul și data

N. N.

L. S.

N. N.

paroh. cond. of. par.

epitrop.

Aceste operațiuni de contabilizare se vor face de către conducătorii oficiilor protopopești de urgențe și evidențele astfel întomite se vor înainta aici în 2. ex., prin oficiile protopopești, cel mai târziu până la 15. August 1935.

Arad, ședința Consiliului Eparhial dela 27 Iulie 1935.

Consiliul Eparhial ort. român.

Nr. 3363/1935.

Comunicat.

Onoratul Minister al Cultelor și Artelor, cu adresa Nr. 73.437/9131/1935 și Nr. 105.871/13.577/1935, ne face cunoscut, că potrivit dispozițiilor în vigoare, parohiile vacante n'au mai fost prevăzute în bugetul anului în curs cu salarii.

Ceeace prin aceasta aducem la cunoștința parohiilor respective.

Arad, la 10 Iulie 1935.

Consiliul Eparhial ort. rom.
Arad.

Nr. 4968/1935.

Comunicat.

Onor. Minister al Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor, Comisiunea Monumentelor Istorice, cu adresa Nr. 887 din 12 Iulie a. c. ne comunică următoarele: „Din cercetările noastre am putut constata că persoane streine de rosturile Bisericii și de preocupările noastre de a păstra odoarele lăsate de ctitori pentru folosința exclusivă a bisericilor, ridică fără autorizația Comisiunii Monumentelor Istorice obiecte de artă sub diverse pretexte și în numele a diferite autorități.

Alții, sub cuvânt că donează un obiect nou: o icoană, cruce etc. înlocuiesc vechile obiecte prin altele nou, fără valoare artistică

și lipsite de orice gust.

Ca atare, Vă rugăm să binevoiti a da ordin tuturor parohiilor și mănăstirilor din Eparhie să nu înstrăineze nici un obiect ce aparține bisericii sau mănăstirii respective, fără o autorizație scrisă a Comisiunii Monumentelor Istorice*.

Ceeace prin aceasta aducem la cunoștința tuturor parohiilor și Mănăstirii, spre strictă conformare.

Arad, la 16 Iulie 1935.

Consiliul Eparhial ort. rom. Arad.

No. 4963/1935

Comunicat.

Pentru orientarea și lămurirea Prea cucernicilor Părinți protopresbiteri și Cucernici Părinți preoți din Eparhie, membrii al fondului eparhial preoțesc de pensii, comunicăm, că în temeiul Art. 8 lit. a. din statutele fondului preoțesc de pensii în vigoare: „fiecare membru va contribui la fond cu 10% din suma salariului, gradațiilor și scumpetii primite dela Stat”, adica fiecare membru contribuie la fond cu 10% dela salariul său lunar brut și nu dela salariul ce-l primește la mână (net), din care s'a reținut deja venitul dela parohie declarat, impozitul de 4% și 8%, aditionalul de drum și supracota. Reținerile amintite se fac în cadrul statului de plată, iar la Cassieria Consiliului nostru eparhial se fac și alte rețineri judecătorești, cotizații și împrumuturi la Casa Clerului, avansuri, cotizațiile pentru împrumutul de înzestrare al țării, taxa statutară de 50 lei lunar la fondul ajutorului preoțesc și taxa de 10% la fondul de pensii. Salariul brut nu s'a redus față de cel primit și stabilit în lunile Decembrie 1934 și Ianuarie, Martie 1935 ci este, cu începere din 1 Aprilie același ca și mai înainte.

Menționăm însă, că salariul brut lunar diferă:

a. după localitatea unde funcționează preotul, care localitate poate să fie urbană (de cari sunt 11 categorii) și rurală:

b. după pregătirea în studii ce o are fiecare preot, astfel: seminar inferior sau seminar cu 8 clase, studii secundare cu sau fără balaureat, diplomă de învățător, licențiat sau cu doctorat:

c. după anii serviți și recunoscuți de Ministerul cu cădere, adica după numărul gra-

daților pe cari la are fiecare preot.

Evident deci că salariul brut al fiecărui preot, dela care se reține 10% pentru fondul de pensuni, e stabilit în conformitate cu cele premise sub a. b. c. Pentru a ști fiecare preot la ce sumă e stabilit salariul său lunar brut, invităm Prea Cucernicii Părinți protopresbiteri, ca la proxima distribuire a salariilor preoțești să indice în tabloul de salarizare ce-l primesc dela Cassiera Consiliului nostru eparhial, în dreptul fiecărui preot și suma salariului brut. Cucernicii Părinți preoți vor afla salariul lunar brut dela oficiile protopresbiterale.

Arad, la 15 Iulie 1935.

Consiliul Eparhial ort. rom.
Arad.

Concurs.

În conformitate cu rezol. Ven. Cons. eparh. Nr. 4582/935 pentru îndeplinirea parohiei a doua din Ohabaforgaci devenită vacantă prin decedarea preotului Gheorghe Magheriu, se publică concurs cu termen de 30 zile 28 Iulie a. c. dela prima publicare în organul of. „Biserica și Școala”.

Beneficiile împreunute cu acest post sunt:

1. Uzfructul după 32 jughere pământ arabil din seslunea a II-a parohială în extenziunea de astăzi.
2. Casa parohială de sub Nr. 167 cu intravilan și supra edificatele.
3. Stolele legale.
4. Intregirea de salar dela Stat pentru care parohia nu răspunde.

Parohia este de clasa I. primă, deci dela recurenți se cere cvalificațiune de clasa primă.

Preotul ales va servi și predica regulat în sf. biserică, având serviciu tot a doua săptămână, va catehiza la școala primară din loc fără nici o altă remunerație. Va suporta toate impozitele după venitul său din parohie.

Concurenții la acest post se vor prezenta în vre o duminică ori sârbătoare sf. biserică din Ohabaforgaci pentru a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorice pe lângă stricta observare a dispozițiilor §-ului 33 din Regulamentul pentru parohii, având avizul prealabil al Prea On. Oficiu protopopesc tractual și vor înainta cererile în termenul de concurs, însoțite de anexele necesare, adresate Consiliului parohial ort. român din Ohabaforgaci, Oficiul protopopesc ort. român în Receaș.

Consiliul parohial ort. român.

1—3 În înțelegere cu *Iosif Goanță*, protopop.

Concurs.

Conform rezoluțiunii Veneratului Consiliu Eparhial Nr. 4466/1935 pentru îndeplinirea parohiei Roșia, protopopiatul Buteni, se publică concurs cu termen de 15 zile socotite dela 28 Iulie a. c. prima publicare în „Biserica și Școala”.

Venitele împreunute cu aceasta parohie sunt:

1. Uzfructul a'or 32 jug pământ arabil și 2 cânepiști;
2. Locuință în vechea școală confesională și grădina ei;
3. Stolele legale;
4. Birul parohial luat în concurs din oficiu; și
5. Intregirea salariului dela Stat, pe care parohia nu o garantează.

Parohia este de clasa a III-a, deci dela recurenți se cere cvalificație corespunzătoare. Preotul va servi și va predica regulat la serviciile divine din Duminică și sârbători. Va îndeplini toate funcțiile din parohie și va purta agendele oficiului parohial. Va catehiza regulat la școala primară din loc, fără remunerație dela parohie. Cei ce doresc a recurge la aceasta parohie, se vor prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sf. biserică în termenul concursual spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice. Cererile însoțite cu anexele necesare adresate Consiliului parohial din Roșia, se vor înainta oficiului protopopesc din Buteni.

Roșia, din ședința Consiliului parohial ținută la 23 Iunie 1935.

În înțelegere cu *Ștefan R. Lungu*
protopop.

1—2

Licitație minuendă.

Pe baza devizului, aprobat de Ven. Consiliu Eparhial, pentru acoperirea bisericii cu tînchea din Șiclău se publică licitație cu oferte deschise pe ziua de 28 Iulie ora 4 d. a. în sfânta biserică din loc. Prețul de strigare este de 70 800 Lei.

Condițiile de licitație se pot vedea la oficiul parohial din loc. Spese de participare nu pot pretinde nimeni. Consiliul parohial își rezervă dreptul, a da lucrarea în care are mai mare încredere.

Consiliul parohial.

Licitație minuendă.

Pentru repararea internă și externă, pictarea și construirea unui nou cor la biserică din Cinteș, se publică licitație minuendă pe ziua de 28 Iulie a. c. orele 1 (unu) p. m. care se va ținea la fața locului pe lângă următoarele condițiuni:

1. Prețul de strigare: 164.110 Lei.
2. Licitațiunea se efectuește cu oferte închise.
3. Licitanții vor dovedi cu acte, că sunt îndreptățiți a lua în întreprindere lucrarea.
4. Anteprenorii reflectanți vor depune vadiu de 6% în numărar.
5. Devizul de spese împreună cu condițiunile de licitație se pot vedea la oficiul parohial din Cinteș.
6. Licitanții nu pot pretinde spese de participare la licitație.
7. Consiliul parohial își rezervă dreptul de a preda lucrările fără considerare la rezultatul licitației celui anteprenor, în care va avea mai multă încredere.
8. Anteprenorul, care va executa lucrările va suporta șosele pentru facerea devizului.
9. Anteprenorul căruia i se va încredința lucrarea, va suporta spesele cu colaudarea.

Consiliul parohial din
Cinteș.